

DĖL 2% GYVENTOJŲ PAJAMŲ MOKESČIO BERNARDINŲ PARAPIJAI

Nuoširdžiai dėkojame visiems, praėjusiais metais parėmusiems parapiją 2 % savo sumokėto gyventojų pajamų mokesčio (GPM). Mums labai reikia Jūsų palaikymo ir paramos, todėl kviečiame ir šiemet pasinaudoti įstatymo suteikta teise ir dalį (iki 2%) sumokėto GPM

skirti savo parapijai. Jei nuspręstumėte tai padaryti, mes kartu galėtume nuveikti dar daugiau darbų artimui savo – kenčiančiam, paliegusiam, stokojančiam, galėtume vaisingiau liudyti Evangeliją ir tiesiog puoselėti bendruomenę.

„VALENTINO DIENA KITAIP“ KAUNE

Bernardinų jaunimo centras organizuoja nuvykimą į koncertą Kaune „Valentino diena kitaip“, kuris vyks vasario 14 d. Kauno „Žalgirio“ arenoje. Renginyje dalyvaus: „Saulės broliai“, br. Paulius Vaineikis OFM, s. Anna

Nobili (Italija), Michael Patric Kelly su grupe (Vokietija).

Daugiau informacijos ir registracijos formos ieškok www.bjcentras.lt. Bilieto kaina į koncertą – 3 € + traukinio bilietas pirmyn ir atgal.

KVIEČIA PARAPIJOS LITURGINĖ GRUPELĖ

Parapijos liturginė grupelė kviečia prisijungti visus norinčius ir galinčius skaityti skaitnius šv. Mišių metu ar kitaip prisidėti prie liturgijos ruošimo. Dėl informacijos kreiptis telefonu 8 685 33535 (Vaidotas).

MININT PAŠVĖSTOJO GYVENIMO METUS

Vasario 1 d., sekmadienį, 17 val. kviečiame paminėti PAŠVĖSTOJO GYVENIMO METUS, prisimenant poetą, kunigą, teologijos mokslų daktarą Leonardą Andriekų OFM (1914–2003).

Po 10.30, 13 val. mišių ir prieš renginį Bernardinų bendruomenės centro patalpose veiks paroda: „Apsu serafiškosios meilės...“, skirta L. Andriekaus 100-mečiui. Daugiau informacijos skaitykite laikraščio priede.

JAUNIMO DIENOS ALYTUJE

kviečiame 14–35 m. jaunimą drauge ruošti ir keliauti į Lietuvos jaunimo dienas Alytuje 2015 m. birželio 27–28 d. Pasiruošimo susitikimai prasideda jau sausio 29 d. 18 val.

Bernardinų bendruomenės centro patalpose. Susitikimai bus organizuojami du kartus per mėnesį. Daugiau informacijos www.bjcentras.lt, bjcentras@gmail.com, +370 69141714.

VILNIAUS ŠV. PRANCIŠKAUS ASYŽIEČIO (BERNARDINŲ) PARAPIJA

Maironio g. 10, LT-01124 Vilnius

Parapijos raštinės darbo laikas:

I–IV 9–12 val. ir 13–17 val., V 9–12 val.

(lankytojai priimi 9–12 val., išskyrus III)

Kunigas budi raštinėje: III, IV, VI

16–17.45 val. (IV budi parapijos klebonas)

Tel. 8 616 01159, el. paštas: info@bernardinai.lt

<http://www.bernardinai.lt/parapija>

Parapijos banko sąskaita:

Vilniaus Šv. Pranciškaus Asyžiečio parapija

įm. kodas 192051599, atsiskaitomoji sąskaita

Nr. LT30 7300 0101 3343 9118

Šv. Pranciškaus ir Šv. Bernardino vienuolynas

įm. kodas – 192095229, atsiskaitomoji

sąskaita – Nr. LT 85 7044 0600 0154 3390

Parapijos laikraštį parengė Sigutė

Skaitykite interneto dienraštį www.bernardinai.lt

ŠV. PRANCIŠKAUS ASYŽIEČIO
BERNARDINŲ PARAPIJA
1814 – 2014

BERNARDINAI

III EILINIS SEKMADIENIS

2015 sausio 25 d.

Prisiartino Dievo karalystė. Tikėkite Evangelija!

Plg. Jn 1, 41. 17b

EVANGELIJA (Mk 1, 14–20)

Kai Jonas buvo suimtas, Jėzus sugrįžo į Galilėją ir ėmė skelbti gerąją Dievo naujieną: „Atėjo metas, prisiartino Dievo karalystė. Atsiverskite ir tikėkite Evangelija!“

Eidamas palei Galilėjos ežerą, Jėzus pamatė Simoną ir Simono brolių Andriejų, metančius tinklą į ežerą: buvo mat žvejai. Jėzus tarė: „Eikite paskui mane! Aš padarysiu jus žmonių

žvejais“. Ir tuojau, palikę tinklus, juodu nuėjo su juo.

Paėjęs truputį toliau, jis pamatė Zebediejaus sūnų Jokubą ir jo brolių Joną, valtyje betaisančius tinklus. Tuoj pat pasišaukė ir juos. Palikę savo tėvą Zebediejų su samdiniais valtyje, jie sekė paskui jį.

Vilniaus Šv. Pranciškaus Asyžiečio (Bernardinų) parapija

III EILINIO SEKMADIENIO ŠV. MIŠIŲ SKAITINIAI

Jon 3, 5–1. 10; Ps 25; 1 Kor 7, 29–31; Mk 1, 14–20

P. Parodyk man, Viešpatie, savąjį kelią.**DIEVO
SIŪLOMA
LAIMĖ**

Geroji Naujiena yra netikėta. Būtent šis apibūdinimas taip dažnai kartojamas, jog pats ima pabosti. Bet kaip apsaugoti tikrovę, kuri nuolat naujai nušvinta? Štai ir šio sekmadienio skaitinys – Jonas suimamas, o Jėzus skelbia: „Dievo karalystė čia pat!“ Ar ne akibrokštas? Ten, kur kalėjimas, tamsa, nevilnis. Tuomet, kai aistringas pranašas jau priartėjo prie savo gyvenimo pabaigos. Tuomet, kai jokie ženklai dar neapreiškia Mesijo – tik (vėliau) žvejų palikti tinklai ir valtys. Vietoj to, kad dirbtų, jie nuseka paskui keistuolį, kalbantį neįmanomybę.

Ir – įstabiausia – visas Jėzaus liudijimas tapo tiesa. Gyvenimu ir keliu tapo daugeliui. Ir šiandien mes paliekam tinklus, valtys, įprastus namus, kad žvejojume ne tose gimtose erdvėse, kad kurtume naująjį laiką, kuris jau skleidžiasi ir bręsta esamybėje. Andai Jėzaus ištartieji žodžiai apie Dievo karalystę išsikūnyja mumyse, kurie tikime, viliamės ir mylime. Mes esame palytėtieji, o mūsų gyvenimai liečia ir šaukia kitus. Juk tai, kas vyksta mums ir su mumis, vienai ar kitaip atsišaukia visų likimuose. Svarbu gyventi Dievo karalystės tikrove, kad aidas mūsų skelbimo pasiektų išalkusias ir suvargusias pasaulio piligrimų sielas. Nes kas kitas, jei ne Viešpaties žodis, galėtų jų laukti šešėliuotose žemės keliuose? Kas, jei ne Evangelija, jei ne Geroji naujiena prisodrina žiojėjančias tuštumas? Tik nepavarkime būti Jėzaus kelionės bendrais, nepavarkime matyti stebuklus, nepavarkime džiaugtis ir dalintis džiaugsmu – mes, kurie vadinamės ir esame Jo mokiniams.

Br. kun. Arūnas Peškaitis OFM

Atsiversti tai reiškia palikti suklydimo kelią ir nukreipti savo žingsnius į gerį ir tiesą. Taip pasielgė nineviečiai, kai pranašas Jona jiems išpranašavo miesto sunaikinimą dėl jų blogo elgesio. Panašiai pasielgė Petras, Andriejus, Jokūbas ir Jonas: Jėzaus pakviesti, jie tuojau paliko tinklus ir nuėjo su juo. Bažnyčios gyvenime žmogaus krikštas yra pirmasis atsivertimas, tačiau Kristus kviečia ir pakrikštytuosius nuolat atsinaujinti per Atgailos ir Eucharistijos sakramentus, įsisaugoti tikėjimo tiesas.

Jona – nineviečių atsivertimas. Čia autorius nori palyginimu parodyti, jog Dievo gailestingumas apima visų rasių ir tautybių žmones. Jona yra vienas iš dvylikos mažųjų pranašų. Knyga, pavadinta jo vardu, ne jo parašyta. Ši knyga parašyta prabėgus 3 amžiams po Jonos ir aprašo scenas grynai įsivaizduotinai. Šiuo palyginimu norima pakeisti žydų tautos mąstymą, padėti suprasti, jog Dievas myli visus žmones ir išganymas apima visus, net labiausiai supagonėjusius. Turime pasiduoti Dievo nugalimi, idant atsivertume. Mes kaip Gerosios Naujienos pranašai norime būti kartu su juo teisingumo ir tiesos šaukliais.

1 Kor 7, 31 sakoma: „Šio pasaulio pavidalas praeina“, todėl apaštalas Paulius gyvai moko, jog širdis privalo būti laisva Viešpaties atėjimui. Pasaulis nori per prievartą įsiskverbti savais būdais, su savu mąstymu, savomis „vertybėmis“, kurių net vertybėmis nepavadinsi, nes dažnai tai būna žmogaus asmenybės griovimas. Tik Dievas yra absoliuti vertybė. Visa kita abstraktu ir reliatyvu. Tai nereiškia, jog reikia viską, kas žemiška, nuvertinti. Priešingai, natūralias, prigimtines vertybės privalome naudoti ir orientuoti į galutinį tikslą – Dievą. Tai reikia daryti kasdien, be jokios išimties.

Būtina atsiversti: pasaulis šiandien yra toli nuo Dievo valios vykdymo. Jis rūpinasi visur, kur tik įmanoma, kuo plačiau paskleisti savo nemoralumą. Pasaulis nori, jog gyvendami nuodėmingai, nužmogindami ir nuvertindami vyrą ir moterį, manytume, kad gyvename be nuodėmės ir mums nereikia jokio atsivertimo. Kodėl reikia atsiversti, jei pasaulio suklydintas žmogus manosi gyvenęs teisingai? Štai čia ir yra didžiausia mūsų laikų drama. <...>

Žmogus pats kuria savo moralę, ir toji moralė yra baisi. Jeigu dora ir moralė yra žmonių, o ne Dievo valios kūrinys, pražūtis jau ant slenksčio! Eiti nėra kur. Ninevė jau čia, pas mus.

Atsivertimas yra ir kaip atsakymas į Viešpaties kvietimą. Viešpats kviečia atsiversti, ir žmogus jam atsako atsivertimu, dėkingumu už tikėjimo dovaną. Mes matome, jog visų pirmiausia turi būti tikėjimas, jis eina pirmiau atsivertimo ir lydi atsivertimą per visą žmogaus gyvenimą. Atsivertimas be tikėjimo, kaip išpažintis be gailėsčio ir noro taisyti – tuščias, bevaisis ir be ateities. Jėzaus laikais mokiniai rinkdavosi sau mokytojus – rabi. Kristus elgiasi priešingai, jis pats ieško mokinių, kviečia juos sekti jį: „Eikite paskui mane! Aš jus padarysiu žmonių žvejais.“

Mes daug kalbame apie atsivertimą, tačiau ne visada išsiaiškiname, kodėl reikia atsiversti. Į šį klausimą atsakymą duoda apaštalas Paulius: „Sakau jums, broliai: laikas trumpas! <...> Nes šio pasaulio pavidalas praeina“ (1 Kor 7, 29–31). Kitais žodžiais tariant, šio pasaulio sąžiningumas praeina, tik vienas Dievas lieka ištikimas žmogui. Žmogaus gyvenimas bėga į pabaigą o Dievas niekada nesikeičia. Jis stovi prie mūsų lopšio ir pasitinka mus prie karsto. Dievas visada pilnas meilės ir gailestingumo. Tad žmogaus atsivertimas yra gelbėjimasis nuo pražūtis, nes, jei neatsiversime, visi pražūsim. Visi kiti atsivertimo motyvai yra šalutiniai, palyginti su Dievo gailestingumu, meile ir pavojumi žmogui amžinai pražūti.

Tikėjimas yra žmogaus atsakymas į Dievo apreiškimą, į jo tiesas ir valią. Yra Dievo tiesa, bet ne mūsų tiesa. Dievo tiesa yra visų objektyviausia, ir prie jos mes privalome derinti savo elgesį, bet ne Dievą prie mūsų. Viešpaties apreiškimas, surašytas Šv. Rašte, yra mūsų tikėjimo dogmų ir mūsų moralės šaltinis, ir niekas kitas. Šito mums nepripažinus, atsivertimas yra tik savęs ir kitų apgaudinėjimas.

Klausime savęs, ar tikime Bažnyčios mokymu? Ar suderiname savo kasdienį elgesį su Bažnyčios mokomu tikėjimu ir morale? Metai po metų, amžius po amžiaus, tūkstantmetis po tūkstantmečio Jėzus Kristus be perstojo kviečia atsiversti. Ar trečias tūkstantmetis išgirs Kristų? Mokslas jau stebi tolimiausias galaktikas. Bet ar jis mato, jog prisirišęs Dievo Karalystei, kuri nepakenčia melo ir klaidos? Jau nebeužtenka sekti Kristumi tik pačiam, asmeniškai. Šiandien laikas atsiversti angažuoti visuomenę, visą socialinę aplinką.

Iš Lietuvos katalikų bažnyčios informacinio leidinio „Bažnyčios žinios“, 20014